

સાચ્યો આનંદ

અમૃતવાના માટે હુનિયામાં જીવવાનું નથી, પણ આનંદ માટે જીવવાનું છે. આનંદમય જીવન ગાળવા માટે શાસો-શ્વાસ લેવાની જરૂર પડે છે. શોક અને ચિંતાના શાસોશ્વાસથી મૃત્યુ થાય છે, ઉદાસીનતાથી હુઃખ થાય છે અને હુઃખ એ આત્માના સ્વભાવથી વિરુદ્ધ હોવાથી મૃત્યુ સમાન છે. આનંદ એ જ આત્માનું લક્ષ્યણું છે. જ્યારે આનંદથી શાસો-શ્વાસ ચાલે છે, ત્યારે આત્મા પોતાના ધર્મને ધારણું કરે છે એમ અવષોધણું. શાતાવેહનીયજન્ય આનંદથી લિજ્ઞ એવો વાસ્તવિક આનંદ એ જ વસ્તુતઃ આનંદ છે અને તે આનંદરૂપ આત્મા છે. જ્યાં વાસ્તવિક આનંદની લહેર વહે છે, ત્યાં આત્મા જાગૃત દૃશ્યામાં છે એમ જાણું. આત્માના સ્વાલાવિક આનંદના લોણથી આત્મા પોતાનું સ્વરૂપ જાણી શકે છે અને તેથી તે અન્ય પદ્ધારોથી નિવૃત્ત થઈને શુદ્ધાનંદ સ્વરૂપમાં અખંડ ઉપયોગથી રમ્યા કરે છે. આનંદનું જીવન અનવધિ છે. આનંદનું જીવન એ પોતાનું જીવન છે અને શાતાવેહનીયજન્ય સુખ, હુઃખ, શોક વિગેરેનું જીવન તે પોતાનું વાસ્તવિક વિશુદ્ધ જીવન નથી પણ અતિકૂળ જીવન છે. શુદ્ધ જ્ઞાનની સાચે વાસ્તવિક આનંદનો અનુભવ આવે છે અને તેથી આનંદની ધેન સુખના ચહેરા પર પણ આનંદના ચિહ્નો પ્રગટાવી શકે છે. જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગીનું જીવન આનંદની અંધીવાળું હોય છે. તેના હૃહયમાં સરલતા, સ્વરૂપિતા, નિર્બિયતા, સુજ્ઞનતા અને શુદ્ધ પ્રેમના જરણા

વહે છે અને તેથી તેનું આંતરિક હૃદય ઉચ્ચય ગુણોત્ત્ત્રી ભૂમિકા-
ભૂત બને છે. જાની હુઃખના પ્રસંગોમાં પણ હુઃખના
વિચારોને હઠાવી વાસ્તવિક સુખની લહરીનો અનુભવ લે
છે. જાની હુઃખના વિચારોને સુખના વિચારોથી પરિણુમાવી
હે છે અને તેના અંતરમાં સુખી જીવન વહે છે. આનંદ-
જીવન એ જ જીવનાર આત્માનું લક્ષણ છે.

આત્માર્થી

ને આત્માર્થી હોય તે જ્યાં જ્યાં ને ને કરવું ધેરે તે તે કરે
અને જ્યાં જ્યાં ને ને સમજવું ધેરે તે તે સમજે : અથવા ને ને
જ્યાં સમજવું ધેરે તે તે ત્યાં સમજવાની ડામના જેને છે અને ને
ને જ્યાં આચરવું ધેરે તે તે ત્યાં આચરવાની જેને ડામના છે, તે
પણ આત્માર્થી કહેવાય છે.